

121

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 13 maja 1988 r.

w sprawie podatków obrotowego i dochodowego od osób fizycznych i osób prawnych nie będących jednostkami gospodarki uspołecznionej.

Na podstawie art. 7 ust. 1, art. 10 ust. 2 i 4 oraz art. 12 ustawy z dnia 16 grudnia 1972 r. o podatku obrotowym (Dz. U. z 1983 r. Nr 43, poz. 191 i z 1985 r. Nr 12, poz. 50), art. 5 ust. 2, art. 10 ust. 3, art. 15 ust. 2 i art. 23 ustawy z dnia 16 grudnia 1972 r. o podatku dochodowym (Dz. U. z 1988 r. Nr 4, poz. 37) oraz art. 38 pkt 1, 2 i 4 ustawy z dnia 19 grudnia 1980 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. Nr 27, poz. 111, z 1982 r. Nr 45, poz. 289, z 1984 r. Nr 52, poz. 268 i z 1985 r. Nr 12, poz. 50) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1. 1. Za produkty zwierzęce pochodzące z własnej hodowli w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 16 grudnia 1972 r. o podatku obrotowym (Dz. U. z 1983 r. Nr 43, poz. 191 i z 1985 r. Nr 12, poz. 50), zwanej dalej „ustawą o podatku obrotowym”, uważa się również zwierzęta nabyte i hodowane przez okres co najmniej:

- 1) 2 miesięcy w zakresie hodowli drobiu, a jeżeli chodzi o tuczących kurcząt typu brojler — przez okres co najmniej 6 tygodni oraz odchów piskląt na zaopatrzenie producentów rolnych w młody drób i tuczących kaczek typu brojler — przez okres co najmniej 3 tygodni,
- 2) 3 miesięcy — w pozostałych wypadkach.

2. Za wyroby i usługi na eksport w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 12 ustawy o podatku obrotowym oraz art. 10 ust. 2 ustawy z dnia 16 grudnia 1972 r. o podatku dochodowym (Dz. U. z 1988 r. Nr 4, poz. 37), zwanej dalej „ustawą o podatku dochodowym”, uważa się wyroby i usługi, których wykonanie zleciła podatnikowi spółdzielnia rzemieślnicza lub wykonane bez pośrednictwa spółdzielni na podstawie:

- 1) umów zawartych z jednostkami handlu zagranicznego,
- 2) umów zawartych bezpośrednio z odbiorcami zagranicznymi, jeżeli:
 - a) spółdzielnia lub podatnik otrzymali koncesję Ministra Współpracy Gospodarczej z Zagranicą na prowadzenie działalności w zakresie eksportu,
 - b) umowy dotyczą towarów i usług, którymi obrót z zagranicą, stosownie do odrębnych przepisów, nie wymaga koncesji,
- 3) zamówień uspołecznionych przedsiębiorstw handlu wewnętrznego z przeznaczeniem na wymianę bezde wizową z jednostkami handlowymi za granicą.

3. Do wyrobów i usług na eksport zalicza się również:

- 1) wyroby wykonane z przeznaczeniem na sprzedaż w kraju w ramach eksportu wewnętrznego,

- 2) wyroby i usługi, których wykonanie w ramach kooperacji, przy realizacji zamówień i umów określonych w pkt 1 i ust. 2, zleciła podatnikowi spółdzielnia rzemieślnicza,
- 3) wyroby i usługi wykonane na zamówienie generalnych dostawców kompletnych obiektów przeznaczonych na eksport.

4. Za działalność w zakresie wolnych zawodów w rozumieniu art. 5 pkt 1 ustawy o podatku obrotowym uważa się działalność polegającą na świadczeniu usług przez lekarzy, lekarzy dentystów, lekarzy weterynarii, uprawnionych techników dentystycznych, techników dentystycznych, felczerów, położne, pielęgniarzy, prawników, inżynierów, techników budowlanych, geodetów i tłumaczy, jeżeli działalność ta nie podlega przepisom o podatku od wynagrodzeń.

5. Za działalność w zakresie zatrudnień, o których mowa w art. 7 ust. 1 pkt 2 ustawy o podatku dochodowym, uważa się działalność duchownych i organistów osiągających dochody z innego tytułu niż umowa o pracę oraz działalność polskich arbitrów uczestniczących w procesach arbitrażowych jednostek organizacyjnych handlu zagranicznego z partnerami zagranicznymi.

§ 2. Na wniosek podatnika wyłącza się z obrotu:

- 1) przy wykonywaniu usług budowlanych — wartość dodanych materiałów,
- 2) przy wykonywaniu pozostałych usług — wartość dodanych części zamiennych, podzespołów oraz nie przetworzonych materiałów,

jeżeli podatnik:

- a) wystawi rachunek za wykonaną usługę, w którym wykaże w odrębnej pozycji rodzaj, ilość, cenę jednostkową nie wyższą od ceny zakupu, ustaloną z uwzględnieniem wyników przeszacowania zapasów, dokonanego zgodnie z odrębnymi przepisami, oraz ogólną wartość dodanych materiałów, części zamiennych i podzespołów, bez doliczenia do niej narzutów,
- b) ma dowody zakupu dodanych materiałów, części zamiennych i podzespołów, odpowiadające warunkom określonym w odrębnych przepisach.

§ 3. 1. Przy wykonywaniu usług turystycznych, polegających na prowadzeniu biur podróży, oraz usług w dziedzinie rekreacji ruchowej, polegających na organizowaniu obozów i imprez, wyłącza się z obrotu, na wniosek podatnika, kwotę należności stanowiącej zwrot wydatków związanych z organizacją imprez turystyczno-wypoczynkowych i krajoznawczych oraz rekreacyjnych, z wyjąt-

kiem wydatków będących kosztami prowadzenia zakładu, jeżeli podatnik:

- 1) wystawi rachunek za wykonaną usługę, w którym wykaże w odrębnej pozycji rodzaj i wielkość tych wydatków,
- 2) ma dowody poniesionych wydatków odpowiadające wymaganiom określonym w odrębnych przepisach.

2. Roczna suma należności stanowiących zwrot wydatków wykazanych w rachunkach za wykonaną usługę nie może być wyższa od sumy wydatków faktycznie poniesionych.

§ 4. 1. Sprzedaż towarów po likwidacji działalności wytwórczej, usługowej lub handlowej, zwanej dalej „działalnością”, i uzyskany z tej sprzedaży dochód nie podlegają oddzielnemu opodatkowaniu podatkami obrotowym i dochodowym, jeżeli:

- 1) na dzień likwidacji został sporządzony spis remanentu towarów w dwóch egzemplarzach, z których jeden został złożony przez podatnika urzędowi skarbowemu w terminie tygodniowym po dokonaniu spisu,
- 2) podatnik wystawia, z zachowaniem kopii, kolejno numerowane rachunki za sprzedane towary, z zaznaczeniem pozycji spisu remanentu, której sprzedaż dotyczy; przy sprzedaży towarów bezpośrednio konsumentowi nie jest konieczne podawanie w rachunku nazwiska, imienia i adresu nabywcy towaru,
- 3) sprzedaż towarów nie trwa dłużej niż trzy miesiące, licząc od dnia likwidacji działalności.

2. Urząd skarbowy może, na wniosek podatnika, przedłużyć w uzasadnionych wypadkach termin określony w ust. 1 pkt 3.

§ 5. 1. Stawki podatku obrotowego od obrotów z działalności wytwórczej, usługowej i handlowej, w tym również wykonywanej przez osoby fizyczne i prawne mające miejsce zamieszkania lub pobytu albo siedzibę za granicą oraz przez obywateli państw obcych mających kartę stałego pobytu w Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, określa tabela stanowiąca załącznik do rozporządzenia.

2. Podatek obrotowy od obrotów z działalności wytwórczej, ze sprzedaży wyrobów zaopatrzeniowych i kooperacyjnych, udokumentowanej kopiami wystawionych rachunków, pobiera się w wysokości 6% od obrotu, chyba że stawka podatku określona dla danego wyrobu w tabeli, o której mowa w ust. 1, jest niższa albo z tabeli tej wynika, że stawkę podatku obrotowego stosuje się bez względu na odbiorcę i przeznaczenie wyrobu.

3. Przez wyroby zaopatrzeniowe i kooperacyjne rozumie się wyroby sprzedawane bez pośrednictwa jednostek obrotu towarowego, z wyjątkiem spółdzielni rzemieślniczych, z przeznaczeniem do dalszego przerobu bądź zużycia produkcyjnego.

4. Przeznaczenie sprzedawanych wyrobów na cele określone w ust. 3 ustala się na podstawie zawartych umów, w tym również pisemnych zamówień, na dostawę określonych wyrobów, w których nabywca oświadczy, że kupowane wyroby przeznaczone są na te cele.

5. Do obrotów ze sprzedaży produktów i usług luksusowych stosuje się stawki podatku obrotowego określone dla takich samych produktów i usług na podstawie art. 15 ust. 3 ustawy z dnia 26 lutego 1982 r. o opodatkowaniu jednostek gospodarki społecznej (Dz. U. z 1987 r. Nr 12, poz. 77).

§ 6. 1. W wypadkach określonych w art. 11 ust. 1 ustawy o podatku obrotowym, jeżeli kwota podatku obrotowego zapłaconego przez podatnika w cenie zakupu surowców i materiałów przekracza należny za dany rok podatek obrotowy od obrotów z wykonywanej działalności, obniża się należny za ten rok podatek dochodowy o nadwyżkę tej kwoty ponad należny podatek obrotowy.

2. Obniżkę podatku obrotowego, o której mowa w art. 11 ust. 1 ustawy o podatku obrotowym, oraz obniżkę podatku dochodowego, o której mowa w ust. 1, stosuje się również w wypadkach określonych w art. 11 ust. 2 ustawy o podatku obrotowym w razie zakupu surowców i materiałów, które zostały zużyte do produkcji wyrobów i usług sprzedanych na eksport.

3. Jeżeli kwota obniżki, o której mowa w ust. 1 i 2, przekracza należne podatki obrotowy i dochodowy za dany rok podatkowy lub jeżeli podatnik korzysta ze zwolnienia od tych podatków, właściwy urząd skarbowy zwraca różnicę, obciążając nią rachunek wydatków budżetu centralnego.

§ 7. Jeżeli w okresie zwolnienia od podatku dochodowego, o którym mowa w art. 11 ustawy o podatku dochodowym, podatnik nie poniesie wydatków na inwestycje do końca każdego roku podatkowego w wysokości co najmniej 1/3 uzyskanego dochodu za okres od dnia podjęcia działalności gospodarczej, jest obowiązany wpłacić w terminie do dnia 30 kwietnia następnego roku podatkowego kwotę odpowiadającą podatkowi należnemu od dochodu uzyskanego za poszczególne lata od dnia podjęcia działalności gospodarczej, chyba że w tym samym terminie podatnik poniesie wydatki na inwestycje w wymaganej wysokości. W razie poniesienia wydatków po tym terminie, nie później jednak niż do końca okresu zwolnienia od podatku dochodowego, wpłacona kwota podlega zwrotowi w ciągu 14 dni od zawiadomienia o tym urzędu skarbowego.

§ 8. 1. Za koszty uzyskania przychodów uznaje się

- 1) wydatki na nabycie przedmiotów majątkowych, jeżeli jednostkowy koszt nabycia przedmiotu nie przekracza 60.000 zł,
- 2) odpisy na zużycie przedmiotów majątkowych, jeżeli wydatki na ich nabycie nie są uznane za koszty uzyskania przychodów,
- 3) wartość mięsa pochodzącego z tuczu trzody, królików, ptactwa i hodowli ryb prowadzonych na potrzeby własnego zakładu lub punktu gastronomicznego.

2. Za przedmioty majątkowe, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, uważa się również matryce niezbędne do wykonywania określonej produkcji.

3. Kwota jednostkowego kosztu nabycia przedmiotu majątkowego, określona w ust. 1 pkt 1, poczynając od roku podatkowego 1989 podlega w każdym roku podwyższeniu w stopniu odpowiadającym wskaźnikowi wzrostu cen określonego w centralnym planie rocznym. Wysokość kosztu na każdy rok podatkowy jest ogłaszana w Monitorze Polskim, w drodze obwieszczenia Ministra Fi-

nansów, w terminie do dnia 15 grudnia roku poprzedzającego rok podatkowy.

4. Zasady dokonywania odpisów na zużycie przedmiotów majątkowych określają odrębne przepisy w sprawie dokonywania odpisów na zużycie przedmiotów majątkowych przez podatników podatku dochodowego nie będących jednostkami gospodarki społecznej.

§ 9. 1. Nie uważa się za koszty uzyskania przychodów kwot wszelkiego rodzaju wynagrodzeń, do których stosuje się przepisy o podatku od wynagrodzeń, wypłacanych przez osoby prawne udziałowcom lub akcjonariuszom oraz osobom, które biorą udział w zarządzie spółek posiadających osobowość prawną bądź wchodzą w skład rady nadzorczej lub komisji rewizyjnej, bądź są upoważnione do samodzielnego prowadzenia przedsiębiorstwa, w wysokości przekraczającej:

przy obrocie rocznym zł

ponad	do	
	100.000.000	3-krotną przeciętną roczną płacę w gospodarce społecznej z roku poprzedzającego rok podatkowy,
100.000.000	300.000.000	3,5-krotną przeciętną roczną płacę w gospodarce społecznej z roku poprzedzającego rok podatkowy,
300.000.000		4,5-krotną przeciętną roczną płacę w gospodarce społecznej z roku poprzedzającego rok podatkowy.

2. Wysokość 3-krotnej, 3,5-krotnej oraz 4,5-krotnej przeciętnej rocznej płacy, o której mowa w ust. 1, jest ogłaszana w Monitorze Polskim, w drodze obwieszczenia Ministra Finansów, w terminie do dnia 15 grudnia roku poprzedzającego rok podatkowy, na podstawie danych o wysokości przeciętnej płacy w gospodarce społecznej.

§ 10. 1. W razie używania przez pracowników własnych pojazdów samochodowych do celów służbowych, ograniczenie kosztów, o którym mowa w art. 14 pkt 14 ustawy o podatku dochodowym, dotyczy tylko stawek określonych za jeden kilometr przebiegu pojazdu.

2. Ograniczenie kosztów reprezentacji i reklamy, określone w art. 14 pkt 15 ustawy o podatku dochodowym, nie dotyczy kosztów uczestnictwa, z wyjątkiem kosztów usług gastronomicznych, w wystawach i targach organizowanych przez Zarząd Międzynarodowych Targów Poznańskich i Polską Izbę Handlu Zagranicznego, udowodnionych rachunkami tych jednostek. Ograniczenie to nie dotyczy również kosztów uczestnictwa w wystawach i targach zalecanego przez Polską Izbę Handlu Zagranicznego.

3. Przy wykonywaniu działalności w zakresie usług turystycznych, pośrednictwa handlowego i pośrednictwa przy zawieraniu małżeństw nie uważa się za koszty reklamy wydatków na ogłoszenia i inne informacje stanowiące ofertę lub zaproszenie do rozpoczęcia rokowań.

§ 11. 1. Koszt nabycia rzeczy i praw majątkowych dla celów opodatkowania dochodu z ich sprzedaży, z zastrzeżeniem ust. 2—5, ustala się:

- 1) jeżeli nabycie rzeczy lub praw majątkowych nastąpiło w drodze darowizny albo zasiedzenia — w wy-

sokości wartości przyjętej do opodatkowania podatkiem od spadków i darowizn, a jeżeli nabycie było wolne od opodatkowania — w wysokości wartości ustalonej przez urząd skarbowy, tak jakby to nabycie podlegało opodatkowaniu,

- 2) jeżeli nabycie rzeczy lub praw majątkowych nastąpiło w inny sposób, z wyjątkiem nabycia w drodze zamiany — w wysokości ceny nabycia lub kosztów wytworzenia,
- 3) jeżeli nabycie rzeczy lub praw majątkowych nastąpiło w drodze zamiany — koszt nabycia sprzedanych rzeczy i praw majątkowych ustala się w wysokości ich wartości ustalonej przy zamianie.

2. Przy sprzedaży budynku wybudowanego przez zbywcę oraz budynku, którego budowy nie zakończono, koszt nabycia ustala się w wysokości faktycznego, udowodnionego kosztu budowy. Jeżeli faktyczny koszt budowy nie został udowodniony, przy sprzedaży budynku wybudowanego przez zbywcę koszt nabycia ustala się w wysokości stanowiącej iloczyn powierzchni użytkowej tego budynku i przeciętnego wskaźnika przeliczeniowego 1 m² powierzchni użytkowej budynku mieszkalnego, ustalonego dla celów obliczania premii gwarancyjnej od wkładów na oszczędnościowych książeczkach mieszkaniowych za rok, w którym budynek został oddany do użytkowania. Przy sprzedaży budynku, którego budowy nie zakończono, koszt nabycia ustalony według zasady określonej w zdaniu poprzednim przyjmuje się w procencie odpowiadającym procentowi zaawansowania budowy.

3. Przy sprzedaży prawa wieczystego użytkowania gruntów koszt nabycia ustala się w wysokości opłat rocznych za okres użytkowania gruntów według stawek obowiązujących w dniu sprzedaży.

4. Przy sprzedaży budynków i gruntów wchodzących w skład gospodarstwa rolnego przez następcę rolnika, który gospodarstwo to przekazał w zamian za emeryturę lub rentę, koszt nabycia ustala się według zasad określonych w przepisach o podatku od spadków i darowizn — przy nabyciu darowizny przez osoby zaliczone do I grupy podatkowej.

5. Jeżeli ustalone według zasad określonych w ust. 1, 2 i 4 wartość, cena nabycia lub koszt wytworzenia rzeczy i praw majątkowych nabytych w latach poprzedzających rok, w którym nastąpiła ich sprzedaż, byłyby niższe niż ustalone według niżej określonych zasad, przyjmuje się:

- 1) przy sprzedaży spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu mieszkalnego oraz wynikających z przydziału spółdzielni mieszkaniowych: prawa do domu jednorodzinnego lub prawa do lokalu w małym domu mieszkalnym, z zastrzeżeniem pkt 3 — wartość odpowiadającą równowartości tego prawa ustalonej przez spółdzielnię na podstawie przepisów Prawa spółdzielczego o rozliczeniach z członkami spółdzielni w razie wygaśnięcia własnościowego prawa do lokalu,
- 2) przy sprzedaży lokali mieszkalnych nabytych przez sprzedającego od Państwa — wartość odpowiadająca cenie sprzedaży lokalu przez Państwo, obowiązującej w dniu sprzedaży,
- 3) przy sprzedaży budynków lub ich części oraz lokali mieszkalnych stanowiących odrębną nieruchomość, z wyjątkiem wymienionych w pkt 2 — koszt nabycia lub wytworzenia, łącznie z wartością nakładów trwale zwiększających lub ulepszających ich substancję, po

przeliczeniu w takim stosunku procentowym, w jakim pozostaje przeciętny wskaźnik przeliczeniowy 1 m² powierzchni użytkowej budynku mieszkalnego, ustalony dla celów obliczania premii gwarancyjnej od wkładów na oszczędnościowych książeczkach mieszkaniowych za rok, w którym dokonano sprzedaży, do wskaźnika ustalonego za rok, w którym nastąpiło nabycie budynku lub w którym poniesiono nakłady; zasadę tę stosuje się odpowiednio przy sprzedaży spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu mieszkalnego, prawa do domu jednorodzinnego lub prawa do lokalu w małym domu mieszkalnym, jeżeli źródłem nabycia tych praw nie był przydział spółdzielni mieszkaniowych,

- 4) przy sprzedaży budynków lub ich części oraz lokali mieszkalnych stanowiących odrębną nieruchomość, jeżeli koszt nabycia lub wytworzenia nie jest możliwy do ustalenia — wartość wynikającą z zastosowania wskaźnika przeliczeniowego, o którym mowa w pkt 3, określonego na rok, w którym nastąpiła sprzedaż,
- 5) przy sprzedaży gruntów oraz prawa wieczystego użytkowania nabytego od poprzedniego wieczystego użytkownika — koszt nabycia po przeliczeniu w takim stosunku procentowym, w jakim pozostaje wysokość odszkodowania za 1 m² gruntu ustalonego według zasad obowiązujących przy wywłaszczaniu nieruchomości w roku, w którym nastąpiła sprzedaż, do tego odszkodowania według zasad obowiązujących w roku nabycia,
- 6) przy sprzedaży pozostałych rzeczy — koszt nabycia lub wytworzenia po przeliczeniu w takim stosunku procentowym, w jakim pozostaje cena takich samych lub podobnych rzeczy w roku sprzedaży do ceny stosowanej w obrocie społecznym w roku nabycia.

6. W razie sprzedaży gruntów lub prawa wieczystego użytkowania gruntów, które utraciły charakter rolny lub leśny, koszt nabycia ustalony według zasad określonych w ust. 1—5 podwyższa się o kwotę uiszczonych przez sprzedającego opłat z tytułu zmiany przeznaczenia lub sposobu użytkowania gruntów.

7. W przypadkach określonych w art. 10 ust. 1 pkt 20 lit. b) ustawy o podatku dochodowym, jeżeli kwota wydatkowana na cele wymienione w tym przepisie była niższa od kwoty uzyskanej ze sprzedaży, dochód ustala się w wysokości nie przekraczającej różnicy pomiędzy kwotą uzyskaną ze sprzedaży a kwotą wydatkowaną. Przy ustalaniu kwoty wydatkowanej na budowę budynku stosuje się odpowiednio zasadę określoną w ust. 2.

8. Za datę nabycia:

- 1) budynku wybudowanego przez zbywcę przyjmuje się dzień, w którym przystąpiono do użytkowania budynku, a w razie sprzedaży budynku, którego budowy nie zakończono, za datę nabycia przyjmuje się dzień, w którym budowa została przerwana,
- 2) budynku wybudowanego przez spółdzielnię podejmującą budowę domów jednorodzinnych w celu przeniesienia ich własności na rzecz członków oraz lokalu mieszkalnego w domu wybudowanym przez spółdzielnię w celu ustanowienia odrębnej własności lokali w tym domu — przyjmuje się dzień zamieszkania członka w domu jednorodzinnym lub lokalu mieszkalnym.

Rozdział 2

Zwolnienia od podatków obrotowego i dochodowego

§ 12. 1. Zwalnia się od podatków obrotowego i dochodowego przychody:

- 1) z wykonywania przez rolników prowadzących gospodarstwo rolne bez zatrudnienia w nim pracowników, przez członków rolniczych spółdzielni produkcyjnych oraz przez pracowników rolnych — osobiście lub z udziałem członków rodziny pozostających we wspólnym gospodarstwie domowym:
 - a) wytwórczości ludowej,
 - b) rzemiosła w zakresie produkcji cegły lub wapna i innych materiałów budowlanych, jeżeli obrót osiągany z tej produkcji nie przekracza w roku podatkowym 1.000.000 zł, w tym z produkcji innych materiałów budowlanych 480.000 zł,
 - c) rzemiosł: garncarstwo, kołodziejstwo, bednarstwo, koszykarstwo, wytwarzanie miotel, wyrobów z gałęzi i słomy, koronkarstwo, tkactwo, hafciarstwo, powroźnictwo, przetwórstwo owoców i warzyw oraz wytwórczości artystycznej, jeżeli obrót osiągany z tych rodzajów działalności nie przekracza w roku podatkowym 480.000 zł, a w razie wykonywania wyrobów i usług na eksport — 1.000.000 zł, w tym z działalności na rynek krajowy nie więcej niż 480.000 zł,
 - d) usług dla ludności lub rolnictwa w zakresie pozostałych rzemiosł, z wyjątkiem wymienionych w ust. 2, jeżeli obrót osiągany z tych rodzajów działalności nie przekracza w roku podatkowym 480.000 zł,
 - e) rzemiosł w zakresie innych świadczeń niż określone pod lit. d), z wyjątkiem rzemiosł wymienionych w ust. 2, jeżeli obrót osiągany z tych rodzajów rzemiosł nie przekracza w roku podatkowym 240.000 zł;

nie stanowi przeszkody w stosowaniu zwolnienia zatrudnienie przez rzemieślnika, zgodnie z odrębnymi przepisami, do dwóch osób w celu nauki zawodu lub przyuczenia do wykonywania określonej pracy i osiągnięcie w związku z tym wyższego obrotu, nie przekraczającego jednak na każdą z tych osób po 150.000 zł; w razie wykonywania więcej niż jednego rodzaju działalności, łączny obrót osiągany z tych rodzajów działalności nie może przekroczyć w roku podatkowym kwoty określonej pod lit. b)—e) dla rodzaju działalności, dla którego przewidziano najwyższy obrót, a w poszczególnych rodzajach działalności — kwot obrotu określonego dla tych rodzajów działalności;

- 2) z wykonywania osobiście usług, z wyjątkiem usług przewozowych i wolnych zawodów w zakresie służby zdrowia, oraz ze sprzedaży rzeczy wytworzonych przez zbywcę, gdy łączny obrót z tych tytułów nie przekracza 120.000 zł rocznie,
- 3) z usług lekarzy i innych pracowników służby zdrowia nie wykonujących zawodu poza jednostkami gospodarki społecznej, w razie gdy zwłoka w udzieleniu pomocy mogłaby spowodować utratę życia lub stały uszczerbek na zdrowiu,
- 4) ze sprzedaży zbędnych materiałów w cenie nie wyższej od ceny zakupu, ustalonej z uwzględnieniem wyników przeszacowania zapasów dokonanego zgodnie

- z odrębnymi przepisami; zwolnienie to ma zastosowanie także przy opodatkowaniu wartości remanentu towarów w razie likwidacji przedsiębiorstwa,
- 5) ze sprzedaży produktów leśnych i łaskowych, nasion drzew i krzewów owocowych i ozdobnych, ze zbioru wykonywanego osobiście albo z udziałem członków najbliższej rodziny,
- 6) z czynności uprawy ziemi wykonywanych przez rolników w innych gospodarstwach rolnych z użyciem koni,
- 7) z usług przewozowych, wykonywanych własnym pojazdem przez rolników prowadzących gospodarstwo rolne — w zakresie:
- a) przewozu produktów rolnych i środków produkcji na rzecz indywidualnych gospodarstw rolnych,
 - b) przewozu mleka do punktów skupu,
 - c) zrywki i wywozu z lasu drewna i użytków nie-drzewnych do punktów przeładunkowych na zlecenie jednostek organizacyjnych Lasów Państwowych,
 - d) dorywczych usług przewozowych, wykonywanych na zlecenie urzędów terenowych organów administracji państwowej,
 - e) robót melioracyjnych na zlecenie przedsiębiorstw melioracyjnych;
- zwolnienia określone pod lit. c) i d) dotyczą wyłącznie wykonywania usług przewozowych pojazdem konnym,
- 8) z usług związanych z utrzymaniem dróg publicznych, wykonywanych przez rolników prowadzących gospodarstwo rolne,
- 9) z przewozu uczniów do szkół,
- 10) z prowadzenia pasiek,
- 11) z hodowli jedwabników,
- 12) z tych rodzajów upraw i produkcji zwierzęcej, które ze względu na ich rozmiary i wiek upraw nie stanowią działu specjalnego produkcji rolnej,
- 13) ze sprzedaży produktów roślinnych i zwierzęcych, o której mowa w art. 3 ust. 1 pkt 6 ustawy o podatku obrotowym, przerobionych sposobem przemysłowym, jeżeli przerób polega na kiszeniu produktów roślinnych lub przetwórstwie mleka albo na uboju zwierząt rzeźnych i obróbce poubojowej tych zwierząt, w tym również na rozbiórce, podziale i klasyfikacji mięsa,
- 14) z hodowli zwierząt prowadzonej w ramach kooperacji z jednostką gospodarki uspołecznionej przez rolników prowadzących gospodarstwo rolne, jeżeli zwierzęta są hodowane przez okres co najmniej:
- a) 2 miesięcy — w zakresie hodowli drobiu, a jeżeli chodzi o odchów kurcząt i kaczek typu brojler — przez okres co najmniej 3 tygodni,
 - b) 3 miesięcy — w pozostałych wypadkach,
- 15) z hodowli kurcząt otrzymywanych z zakładów wylęgowych, prowadzonej w ramach kooperacji z jednostką gospodarki uspołecznionej przez rolników prowadzących gospodarstwo rolne, z przeznaczeniem na zaopatrzenie indywidualnych gospodarstw rolnych,
- 16) z odchovu zwierząt z przeznaczeniem na eksport prowadzonego w ramach kooperacji z jednostkami uprawnionymi do obrotu zwierzętami przez rolników prowadzących gospodarstwo rolne,
- 17) ze sprzedaży posiłków domowych (śniadania, obiady, kolacje) w mieszkaniach, jeżeli:
- a) sprzedaż posiłków nie przekracza liczby określonej przez właściwy terenowy organ administracji państwowej, przy której jest wymagane uzyskanie uprawnienia do wykonywania tej działalności; wyłącza jednak zwolnienie od podatków, mimo braku w danej miejscowości obowiązku uzyskania uprawnienia, sprzedaż w liczbie przekraczającej 30 posiłków w miejscowościach na terenie gmin i w miastach o liczbie stałych mieszkańców do 25.000, a w pozostałych miejscowościach — w liczbie przekraczającej 20 posiłków każdego rodzaju na dobę, licząc w skali średniej tygodniowej; ograniczenie liczby sprzedawanych posiłków nie dotyczy sporadycznego żywienia myśliwych przez pracowników państwowych gospodarstw leśnych,
 - b) sprzedaż posiłków nie jest połączona ze sprzedażą napojów alkoholowych, w tym również piwa,
- 18) ze sprzedaży jednodaniowych posiłków domowych i napojów bezalkoholowych w mieszkaniach, jeżeli:
- a) sprzedaż odbywa się na podstawie umowy zawartej z jednostką właściwą do prowadzenia działalności gastronomicznej lub turystycznej,
 - b) sprzedaż posiłków nie przekracza liczby określonej przez właściwy terenowy organ administracji państwowej, przy której nie jest wymagane uzyskanie uprawnienia do wykonywania tej działalności; wyłącza jednak zwolnienie od podatków, mimo braku w danej miejscowości obowiązku uzyskania uprawnienia, sprzedaż w liczbie przekraczającej 100 posiłków na dobę,
 - c) sprzedaż posiłków nie jest połączona ze sprzedażą napojów alkoholowych, w tym również piwa,
- 19) ze sprzedaży towarów otrzymanych przez sprzedawcę z zagranicy, deklarowanych przez niego jako dary; nie dotyczy to osób wykonujących w kraju działalność wytwórczą lub usługową, jeżeli surowce lub materiały otrzymane z zagranicy jako dary są przerabiane lub dodawane przy wykonywaniu świadczeń w ramach tej działalności,
- 20) ze sprzedaży towarów:
- a) nabytych w eksporcie wewnętrznym za zagraniczne środki płatnicze nadesłane z zagranicy do jednego z polskich banków dewizowych lub wpłacone na rachunek w jednym z tych banków,
 - b) nabytych w Przedsiębiorstwie Handlu Zagranicznego „Baltona” przez członków załogi polskich morskich statków handlowych w żegludze międzynarodowej i statków rybołówstwa morskiego za zagraniczne środki płatnicze uzyskane z otrzymanego dodatku dewizowego,
 - c) przywiezionych albo sprowadzonych z zagranicy zgodnie z przepisami prawa celnego i nabytych za granicą za środki płatnicze uzyskane z oszczędności w granicach diet, kieszonkowego lub otrzymanych za granicą zarobków albo pochodzące z posiadanego rachunku walutowego w jednym z polskich banków dewizowych;
- zwolnienie nie dotyczy osób wykonujących w kraju działalność wytwórczą, usługową lub handlową, jeżeli towary te są sprzedawane, przerabiane lub dodawane przy wykonywaniu świadczeń w ramach tej działalności,

- 21) z prowadzenia na podstawie zezwolenia wydanego przez właściwy terenowy organ administracji państwowej żłobków i przedszkoli, jeżeli liczba dzieci nie przekracza określonej w odrębnych przepisach w sprawie zasad prowadzenia żłobków i małych przedszkoli przez osoby fizyczne,
- 22) z wykonywania przez emerytów i rencistów osobiście niektórych rodzajów działalności na podstawie zaświadczenia właściwego terenowego organu administracji państwowej stopnia podstawowego,
- 23) ze sprzedaży przez hodowców skór surowych zwierząt futerkowych,
- 24) z prowadzenia szaleatów.

2. Zwolnienia, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, nie stosuje się w razie wykonywania następujących rzemiosł: rzemiosła chemiczne, z wyjątkiem wulkanizatorstwa, tartacznictwo, wytwarzanie płyt, sklejek, oklein i obłogów, wytwarzanie bindry, wyprawa skór futerkowych, kozuszkarstwo, kuśnierstwo, wytwarzanie cukierków i wyrobów czekoladowych, rozlewnie piwa, wypożyczanie sprzętu i garderoby.

§ 13. 1. Zwalnia się od podatków obrotowego i dochodowego przychody osiągane z tytułu:

- 1) wykonywania rzemiosła,
- 2) wykonywania działalności w zakresie przemysłu gastronomicznego bez sprzedaży napojów zawierających alkohol, z wyjątkiem piwa,

przez osoby, które ukończyły: kobiety 60 lat, a mężczyźni 65 lat życia bądź zostały zaliczone do I lub II grupy inwalidów; w stosunku do kombatanów i byłych więźniów obozów koncentracyjnych wiek określony w zdaniu poprzednim obniża się odpowiednio do 55 lat i do 60 lat.

2. Zwolnienie stosuje się, jeżeli osoby określone w ust. 1:

- 1) mają uprawnienie do wykonywania działalności przewidziane w obowiązujących przepisach,
- 2) nie zatrudniają w związku z wykonywaną działalnością ani pracownika, ani pełnoletniego członka rodziny poza małżonkiem, jak również nie korzystają z usług innych osób nie zatrudnionych w zakładzie, a jeżeli chodzi o osoby wykonujące działalność w zakresie przemysłu gastronomicznego — zatrudniają poza małżonkiem nie więcej niż jednego pracownika lub jednego pełnoletniego członka rodziny,
- 3) osiągają w roku podatkowym obrót z tytułu wykonywania rzemiosła nie przekraczający 720.000 zł, a z tytułu wykonywania działalności w zakresie przemysłu gastronomicznego sezonowo — 800.000 zł, w okresie zaś całego roku 1.200.000 zł,
- 4) nie wykonują same, poza jednym z rodzajów działalności wymienionych w ust. 1, ani ich małżonkowie, działalności podlegającej podatkowi obrotowemu lub opłacie skarbowej z tytułu wykonywania rzemiosła.

3. Nie stanowi przeszkody w stosowaniu zwolnienia zatrudnianie, zgodnie z odrębnymi przepisami, dwóch osób w celu nauki zawodu lub przyuczenia do wykonywania określonej pracy i osiąganie w związku z tym obrotu przekraczającego kwoty określone w ust. 2 pkt 3, nie więcej jednak niż po 150.000 zł rocznie na każdą z tych osób.

4. Zwolnienie stosuje się poczynając od roku podatkowego następującego po roku, w którym podatnik osiągnął wiek określony w ust. 1 albo został zaliczony do I lub II grupy inwalidów.

5. W celu uzyskania zwolnienia od podatków obrotowego i dochodowego należy złożyć wniosek o zwolnienie w terminie do dnia 31 grudnia roku poprzedzającego rok podatkowy, a w razie rozpoczęcia wykonywania działalności w ciągu roku podatkowego — przed rozpoczęciem jej wykonywania.

6. Osoba zwolniona od podatków na podstawie ust. 1 jest obowiązana zawiadomić urząd skarbowy o powstaniu okoliczności powodujących utratę prawa do zwolnienia. Zawiadomienie należy złożyć na piśmie w terminie siedmiu dni od dnia utraty prawa do zwolnienia.

7. Osoba, która zawiadomi urząd skarbowy w terminie określonym w ust. 6 o powstaniu okoliczności powodujących utratę prawa do zwolnienia od podatków, zostanie opodatkowana od miesiąca następującego po utracie tego prawa, z wyjątkiem wypadku przekroczenia granicy obrotu określonej w ust. 2 pkt 3 lub w ust. 3; w tym wypadku zostanie ona opodatkowana za cały rok podatkowy.

8. Osoba, która wprowadzi urząd skarbowy w błąd co do warunków, od których uzależnione jest prawo do zwolnienia od podatków, lub która utraci to prawo i nie dopełni obowiązków przewidzianych w ust. 6, podlega opodatkowaniu za cały rok podatkowy.

9. W razie nieuwzględnienia wniosku o zwolnienie od podatków, przysługuje podatnikowi prawo zgłoszenia, w terminie dwutygodniowym od dnia doręczenia ostatecznej decyzji, wniosku o opodatkowanie w formie karty podatkowej lub opłaty skarbowej z tytułu wykonywania rzemiosła albo o opodatkowanie na zasadach określonych w odrębnych przepisach w sprawie opodatkowania podatkami obrotowym i dochodowym przychodów ze sprzedaży ewidencjonowanej.

§ 14. Kwoty określone w § 12 ust. 1 pkt 1 i 2 oraz w § 13 ust. 2 pkt 3 i ust. 3, poczynając od roku podatkowego 1989, podlegają w każdym roku podwyższeniu w stopniu odpowiadającym wskaźnikowi wzrostu cen określonego w centralnym planie rocznym. Wysokość tych kwot na każdy rok podatkowy jest ogłaszana w Monitorze Polskim, w drodze obwieszczenia Ministra Finansów w terminie do dnia 15 grudnia roku poprzedzającego rok podatkowy.

§ 15. Zwalnia się od podatku dochodowego dochody osiągane przez osoby fizyczne z wynajmu budynków mieszkalnych bądź ich części, jeżeli najemcy są obowiązani opłacać czynsz według stawek określonych przez Radę Ministrów w odrębnych przepisach.

§ 16. 1. Podatek dochodowy od przychodów z działalności wytwórczej w zakresie rzemiosła obniża się o 5% kwoty obrotu ze sprzedaży na rynek krajowy wyrobów o charakterze antyimportowym.

2. Za wyroby o charakterze antyimportowym uważa się wyroby, których wykaz określa Minister Finansów, w porozumieniu z Ministrem Współpracy Gospodarczej z Zagranicą, w terminie do dnia 31 października roku poprzedzającego rok podatkowy.

3. Podatnicy wykonujący wyroby o charakterze antyimportowym są obowiązani prowadzić odrębną ewidencję sprzedaży tych wyrobów, ze wskazaniem daty sprzedaży, rodzaju wyrobu i ilości, z wymienieniem jednostki miary, ceny jednostkowej oraz wartości.

4. Obniżkę podatku dochodowego, o której mowa w ust. 1, stosuje się po przedstawieniu przez podatnika urzędowi skarbowemu ewidencji sprzedaży wyrobów o charakterze antyimportowym.

§ 17. 1. Podatek dochodowy od przychodów z działalności wytwórczej i usługowej obniża się o 8% kwoty obrotu ze sprzedaży wyrobów i usług na eksport rozliczany w walutach wymienialnych i eksport realizowany do Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich.

2. Jeżeli udział obrotu ze sprzedaży wyrobów i usług na eksport rozliczany w walutach wymienialnych w ogólnym obrocie podatnika pomniejszonym o należny podatek obrotowy ze świadczeń na rynek krajowy przekracza:

- 1) 15% — obniżka podatku wynosi 10%,
- 2) 25% — obniżka podatku wynosi 12%.

§ 18. 1. Podatnicy sprzedający wyroby lub usługi o charakterze finalnym mogą przekazać środki uzyskane z obniżek podatku dochodowego określonych w § 16 i 17 oraz w art. 10 ust. 2 ustawy o podatku dochodowym kooperantom lub innym współpracującym z nimi jednostkom.

2. Zwalnia się od podatków obrotowego i dochodowego kwoty otrzymane:

- 1) od osób fizycznych i osób prawnych nie będących jednostkami gospodarki społecznej z tytułu przekazania środków, o których mowa w ust. 1,
- 2) od jednostek gospodarki społecznej z tytułu przekazania środków uzyskanych z ulg w podatku dochodowym, określonych w odrębnych przepisach.

§ 19. 1. Podatek dochodowy od przychodów z działalności wytwórczej w zakresie rzemiosła obniża się o:

- 1) 6% kwoty obrotu ze sprzedaży wyrobów oznaczonych państwowym znakiem jakości „Q”,
- 2) 3% kwoty obrotu ze sprzedaży wyrobów oznaczonych państwowym znakiem jakości „1”.

2. Obniżki podatku dochodowego określone w ust. 1 stosuje się również w razie korzystania przez podatników z obniżki tego podatku, o której mowa w § 16.

3. Obniżka podatku dochodowego, o której mowa w ust. 1, nie przysługuje w razie stwierdzenia przez właściwą jednostkę kontroli jakości wprowadzenia do obrotu wyrobu oznaczonego znakiem jakości, nie odpowiadającego wymaganiom ustalonym przy wydaniu świadectwa jakości, jak również w razie cofnięcia tego świadectwa.

§ 20. Podatki obrotowy i dochodowy od przychodów ze świadczeń rzemieślników mających tytuł mistrza rzemiosła artystycznego i wykonujących rzemiosło artystyczne obniża się o 20% łącznej kwoty tych podatków. Obniżkę stosuje się w razie stwierdzenia przez właściwą izbę rzemieślniczą wykonywania rzemiosła artystycznego, po dokonaniu oceny działalności wytwórczej i usługowej rzemieślnika przez komisję rzemiosł artystycznych. Obniżkę przyznaje się poczynając od wskazanego przez izbę rzemieślniczą miesiąca, w którym rzemieślnik rozpoczął wykonywanie rzemiosła artystycznego. Obniżkę cofa się poczynając od miesiąca, w którym nastąpiło zaprzestanie wykonywania rzemiosła artystycznego. Izba rzemieślnicza zawiadamia właściwy urząd skarbowy o rozpoczęciu i zaprzestaniu wykonywania rzemiosła artystycznego przez rzemieślnika.

Rozdział 3

Zgłaszanie obowiązku podatkowego

§ 21. 1. Podatnicy podatku obrotowego są obowiązani corocznie zgłaszać urzędowi skarbowemu obowiązek podatkowy w zakresie tego podatku, jeżeli od obowiązku

zgłoszenia nie zostali zwolnieni z mocy szczególnych przepisów.

2. Przepis ust. 1 nie dotyczy osób wykonujących działalność zwolnioną od podatku obrotowego; osoby te obowiązane są jednak zgłaszać obowiązek podatkowy w wypadkach, gdy w przepisach dotyczących zwolnienia od podatku obowiązek zgłoszenia został przewidziany.

3. Zgłoszenie obowiązku podatkowego w zakresie podatku obrotowego zwalnia od odrębnego zgłoszenia obowiązku podatkowego w zakresie podatku dochodowego od dochodu z działalności objętej zgłoszeniem w zakresie podatku obrotowego.

§ 22. 1. Podatnicy, którzy osiągają stałe przychody ze źródeł podlegających opodatkowaniu tylko podatkiem dochodowym, z wyjątkiem osób prawnych, o których mowa w art. 5 ust. 1 ustawy o podatku dochodowym, obowiązani są corocznie zgłosić urzędowi skarbowemu obowiązek podatkowy w zakresie podatku dochodowego.

2. Przepis ust. 1 nie dotyczy osób, których dochody ze wszystkich źródeł przychodów nie przekraczają łącznie kwoty wolnej od podatku dochodowego.

3. Przez stałe osiąganie przychodów ze źródeł podlegających opodatkowaniu podatkiem dochodowym rozumie się osiąganie takich przychodów przez okres dłuższy niż trzy kolejne miesiące w roku podatkowym.

§ 23. 1. Zgłoszenia obowiązku podatkowego dokonuje się na piśmie przez złożenie deklaracji według ustalonego wzoru i uiszczenie opłaty związanej z tym zgłoszeniem.

2. Deklaracje w sprawie zgłoszenia obowiązku podatkowego składają:

- 1) podatnicy podatku obrotowego wykonujący wolne zawody (§ 1 ust. 4) — w dwóch egzemplarzach,
- 2) pozostali podatnicy podatku obrotowego — w trzech egzemplarzach,
- 3) podatnicy podatku dochodowego (§ 22) — w jednym egzemplarzu.

§ 24. 1. Opłaty roczne związane ze zgłoszeniem obowiązku podatkowego wynoszą:

- 1) od podatników podatku obrotowego (§ 21 ust. 1) — 1000 zł,
- 2) od podatników podatku dochodowego (§ 22) — 400 zł.

2. Urząd skarbowy potwierdza zgłoszenie obowiązku podatkowego przez wydanie pokwitowania uiszczenia opłaty związanej z tym zgłoszeniem, zwanego dalej „pokwitowaniem”, według ustalonego wzoru.

3. Pokwitowanie powinno stale znajdować się w miejscu wykonywania działalności. Podatnicy wykonujący działalność bez utrzymywania zorganizowanego zakładu powinni posiadać przy sobie pokwitowanie podczas wykonywania świadczeń.

§ 25. 1. Zgłoszenia obowiązku podatkowego i uiszczenia związanej z tym opłaty należy dokonać w terminie do dnia 31 grudnia roku poprzedzającego rok podatkowy, na który zgłaszany jest ten obowiązek, a jeżeli obowiązek podatkowy powstał w ciągu roku podatkowego — przed powstaniem tego obowiązku.

2. Jeżeli obowiązek podatkowy powstał po dniu 1 lipca roku podatkowego, uiszcza się tylko połowę opłaty związanej ze zgłoszeniem tego obowiązku. Połowę opłaty uiszcza się również, w razie gdy działalność z uwagi na jej charakter jest wykonywana sezonowo przez okres krótszy niż 6 miesięcy w ciągu roku podatkowego. W takim wypadku ważność pokwitowania wygasa z upływem

6 miesięcy od dnia rozpoczęcia wykonywania działalności, najpóźniej z końcem roku podatkowego. Jeżeli w tym samym roku podatkowym działalność wykonywana jest w dalszym ciągu po upływie okresu sześciomiesięcznego, na podatnika ciąży obowiązek dopłacenia różnicy pomiędzy opłatą całoroczną a półroczną w ciągu tygodnia od upływu okresu sześciomiesięcznego.

§ 26. 1. Obowiązek podatkowy w zakresie podatku obrotowego powinien być zgłoszony oddzielnie:

- 1) na każdy zakład wytwórczy, usługowy i handlowy,
- 2) na każdy wykonywany w zakładzie rodzaj działalności stanowiący odrębny przedmiot opodatkowania,
- 3) na każdy wykonywany bez utrzymywania zorganizowanego zakładu rodzaj działalności stanowiący odrębny przedmiot opodatkowania,
- 4) na każdy wolny zawód.

2. Urząd skarbowy w terminie trzech dni od otrzymania deklaracji w sprawie zgłoszenia obowiązku podatkowego przekazuje drugi egzemplarz deklaracji organowi właściwemu w sprawie wydawania uprawnień do wykonywania działalności, a trzeci egzemplarz — właściwej organizacji samorządu społeczno-zawodowego podatników.

§ 27. 1. Jeżeli działalność jest wykonywana w różnych lokalach lub pomieszczeniach, poza miejscem określonym w uprawnieniu, a w razie braku obowiązku posiadania uprawnienia — poza miejscem wskazanym jako siedziba działalności, podatnik powinien w deklaracji w sprawie zgłoszenia obowiązku podatkowego wymienić te lokale i pomieszczenia, wskazując ich adresy; dotyczy to również lokali i pomieszczeń, w których wykonują pracę osoby zatrudnione na podstawie umowy o pracę nakładczą, oraz odrębnych składów.

2. W wypadkach określonych w ust. 1, jeżeli podatnik podejmuje działalność w różnych lokalach lub pomieszczeniach albo uruchamia odrębny skład w ciągu roku podatkowego po zgłoszeniu obowiązku podatkowego, powinien on przed podjęciem takiej działalności albo przed uruchomieniem składu zawiadomić o tym urząd skarbowy.

3. W lokalach, pomieszczeniach i składach, o których mowa w ust. 1 i 2, powinny znajdować się odpisy pokwitowania poświadczane przez urząd skarbowy.

§ 28. 1. Wykonywanie działalności przez spadkobierców podatnika, w razie jego śmierci, nie powoduje obowiązku uiszczenia nowej opłaty związanej ze zgłoszeniem obowiązku podatkowego, pod warunkiem zawiadomienia o tym urzędu skarbowego w terminie dwóch miesięcy od daty śmierci podatnika. Zasada ta ma odpowiednie zastosowanie również w razie przekształcenia działalności wykonywanej jednoosobowo w spółkę oraz w razie połączenia się dwóch lub więcej osób prawnych, z tym że termin zawiadomienia o tym urzędzie skarbowego wynosi siedem dni od powstania tego zdarzenia.

2. Zmiana miejsca (siedziby) wykonywania działalności nie powoduje obowiązku uiszczenia nowej opłaty związanej ze zgłoszeniem obowiązku podatkowego, pod warunkiem zawiadomienia o tym w terminie siedmiu dni od wydania nowego uprawnienia lub dokonania odpowiedniej adnotacji na posiadanym uprawnieniu, zarówno urzędu skarbowego, który wydał pokwitowanie, jak i urzędu właściwego miejscowo dla nowej siedziby wykonywania działalności. Urzędowi skarbowemu właściwemu dla nowej siedziby działalności równocześnie z za-

wiadomieniem należy przedstawić pokwitowanie w celu dokonania na nim odpowiedniej adnotacji o zmianie.

3. Zmiana rodzaju działalności nie powoduje obowiązku uiszczenia nowej opłaty związanej ze zgłoszeniem obowiązku podatkowego pod warunkiem zawiadomienia o tym urzędzie skarbowego w terminie siedmiu dni, z równoczesnym przedstawieniem urzędowi skarbowemu pokwitowania w celu dokonania na nim odpowiedniej adnotacji o zmianie.

4. W wypadkach określonych w ust. 1—3 należy łącznie z zawiadomieniem złożyć deklarację, o której mowa w § 23 ust. 2. Przepis § 26 ust. 2 stosuje się odpowiednio.

§ 29. O zaprzestaniu na stałe wykonywania działalności oraz o utracie źródeł przychodów określonych w § 22 należy zawiadomić urząd skarbowy w terminie siedmiu dni. W razie ostatecznego zaprzestania wykonywania działalności należy również zwrócić temu urzędowi pokwitowanie (odpisy pokwitowania) uiszczenia opłaty związanej ze zgłoszeniem obowiązku podatkowego.

Rozdział 4

Zeznania podatkowe

§ 30. 1. Podatnicy podatków obrotowego i dochodowego lub tylko podatku dochodowego obowiązani są składać urzędowi skarbowemu zeznania według ustalonego wzoru o wysokości osiągniętego w ubiegłym roku podatkowym:

- 1) obrotu i dochodu z działalności,
- 2) dochodu ze źródeł przychodów podlegających tylko podatkowi dochodowemu, jeżeli osiągnęli dochód przekraczający kwotę wolną od podatku.

2. Osoby prawne, o których mowa w art. 5 ust. 1 ustawy o podatku dochodowym, są obowiązane składać właściwemu urzędowi skarbowemu zeznania według ustalonego wzoru o wysokości przychodów ze wszystkich źródeł osiągniętych w ubiegłym roku podatkowym i o wysokości dochodów wydatkowanych na cele wymienione w tym przepisie.

3. Obowiązek złożenia zeznania o dochodzie ze sprzedaży rzeczy i praw majątkowych nie ciąży na osobach, które dokonały sprzedaży jednorazowo w ciągu roku podatkowego i przy sporządzaniu umowy sprzedaży złożyły oświadczenie dla celów podatku dochodowego według ustalonego wzoru.

4. W sprawach określonych w art. 8 ust. 9 ustawy o podatku dochodowym obowiązek złożenia zeznania o wysokości przychodu i o posiadanych zasobach majątkowych powstaje w razie doręczenia wezwania urzędu skarbowego.

5. Jeżeli w sprawie podatku dochodowego właściwy jest więcej niż jeden urząd skarbowy, podatnik obowiązany jest złożyć zeznania każdemu z tych urzędów.

6. Jeżeli podatnik ma więcej niż jedno źródło przychodów, powinien we wszystkich zeznaniach podać wysokość dochodów z każdego z tych źródeł.

§ 31. Ustala się następujące terminy składania zeznań, o których mowa w § 30:

- 1) do dnia 30 kwietnia następnego roku podatkowego — przez podatników będących osobami prawnymi,
- 2) do końca lutego następnego roku podatkowego — przez podatników prowadzących księgi handlowe, nie będących osobami prawnymi,

- 3) do dnia 15 stycznia następnego roku podatkowego — przez pozostałych podatników,
- 4) w terminie czternastu dni od dnia doręczenia wezwania urzędu skarbowego w sprawach określonych w § 30 ust. 4.

§ 32. 1. Podatnicy prowadzący księgi handlowe obowiązani są w składanych zeznaniach zaznaczyć fakt prowadzenia ksiąg oraz dołączyć zamknięcie roczne, a osoby prawne — ponadto odpis protokołu walnego zgromadzenia (zgromadzenia wspólników) zatwierdzającego zamknięcie roczne oraz odpis sprawozdania komisji rewizyjnej.

2. Osoby prawne, o których mowa w art. 5 ust. 1 ustawy o podatku dochodowym, obowiązane są w składanych zeznaniach zaznaczyć fakt prowadzenia ksiąg oraz wykazać w załączniku do zeznania przychody i wydatki według ich rodzajów.

3. Podatnicy prowadzący księgi podatkowe obowiązani są w składanych zeznaniach zaznaczyć fakt prowadzenia ksiąg, a ponadto dołączyć zamknięte księgi do zeznania o wysokości obrotu.

Rozdział 5

Przepisy przejściowe i końcowe

§ 33. 1. Dla ustalenia wysokości norm wynagrodzeń za okres od dnia 1 lipca 1988 r. do dnia 31 grudnia 1988 r. przyjmuje się odpowiednio: 1,5-krotną, 1,75-krotną oraz

2,25-krotną przeciętną roczną płacę w gospodarce uspołecznionej z roku 1987.

2. W 1988 r. obwieszczenie, o którym mowa w § 9 ust. 2, zostanie ogłoszone w terminie 14 dni od dnia wejścia w życie rozporządzenia.

§ 34. Tracą moc przepisy rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 29 lipca 1983 r. w sprawie podatków obrotowego i dochodowego od osób fizycznych i osób prawnych nie będących jednostkami gospodarki uspołecznionej (Dz. U. Nr 43, poz. 195 i Nr 73, poz. 330, z 1985 r. Nr 17, poz. 75 oraz z 1987 r. Nr 6, poz. 35), z tym że przepisy § 4 ust. 3, § 5 ust. 1 pkt 1 oraz stawki podatku obrotowego od osób fizycznych i osób prawnych nie będących jednostkami gospodarki uspołecznionej, określone w tabeli stanowiącej załącznik do tego rozporządzenia, zachowują moc do czasu wejścia w życie przepisów oraz stawek, o których mowa w § 35.

§ 35. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i ma zastosowanie poczynając od roku podatkowego 1988, z tym że:

- 1) przepis § 8 ust. 1 pkt 1 ma zastosowanie do wydatków poniesionych od dnia ogłoszenia rozporządzenia,
- 2) przepisy § 5 ust. 3 i 4 oraz stawki podatku obrotowego, określone w tabeli, o której mowa w § 5 ust. 1, stosuje się od dnia 1 lipca 1988 r.,
- 3) przepis § 9 ust. 1 ma zastosowanie do wynagrodzeń wypłacanych poczynając od dnia 1 lipca 1988 r.

Minister Finansów: *B. Samojlik*

Załącznik do rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 13 maja 1988 r. (poz. 121)

**TABELA STAWEK PODATKU OBROTOWEGO OD OSÓB FIZYCZNYCH I OSÓB PRAWNYCH
NIE BĘDĄCYCH JEDNOSTKAMI GOSPODARKI USPOŁECZNIONEJ**

Poz.	Symbol Systematycznego wykazu wyrobów (SWW)	Nazwa grupy wyrobów (wyrobu) lub usługi albo rodzaj handlu	Stawka podatku obrotowego w % od obrotu
1	2	3	4
1	01	Węgiel i brykiety	6
2	02	Paliwa oraz przetwory paliw w tym: 1) oleje do silników dwusuwowych z zapłonem iskrowym 2) oleje do silników czterosuwowych z zapłonem iskrowym 3) oleje do silników z zapłonem samoczynnym (wysokoprężnych) typu CA, CB, CC, CD z czego: oleje typu „Marinol”	6 50*) 50*) 50*) 30*)
3	03	Energia elektryczna i ciepła	6
4	04	Wyroby hutnictwa żelaza w tym: 0414 złom stalowy i żeliwny	10 6
5	05	Wyroby przemysłu metali nieżelaznych w tym: 0521 1) złom metali nieżelaznych 0522 2) odpady metalurgiczne metali nieżelaznych z czego: mulek srebra oraz srebro i związki srebra odzyskiwane w czasie procesów produkcyjnych 0542-8 3) srebro Ag (SWW: 0531-41) oraz materiały i półfabrykaty ze srebra i z udziałem srebra 4) kamienie syntetyczne z czego: 0542-82 kamienie syntetyczne do celów jubilerskich	10 6 6 20 40 10 20